

אוצרות

גליון שבועי מאוצרותיהם של רביה"ק רבי נחמן מברסלב ותלמידיו זיע"א

מה נשמע?

להתענג על פרשת השבוע

במערכת השמע של 'אוצרות ברסלב' קיים מדור חשוב ומבוקש של שיעורים לפי סדר פרשיות השבוע, בשיעורים אלו ניתן להתענג על דיבורים נפלאים ומחזקים הנובעים מדברי הרב והתלמיד מידי שבוע בשבוע.

לאור הביקוש הרב לשיעורים אלו, עמלים במערכת האוצרות להוסיף כל שבוע עשרות שיעורים חדשים מפי רבנים שונים כאשר כל אחד מהמאמרים מתחזק משיעורי המשפיע הקרוב לליבו ומעוררו לעבודת ה'.

ב'אוצרות ברסלב' ישנם גם הקלטות של 'שיחת חברים' על עניני פרשת השבוע, בהם מקבלים דין מן דין כל אחד את הנקודה שמאירה לחברו בפרשת השבוע, ומתחזקים יחד לעבוד את ה' מחדש לאור הפרשה.

אם חפצי חיים אתם, היכנסו למערכת האוצרות 02-9950000 ולאחר בחירת השפה הקישו: 1-7 ובחרו 1 לשיחת חברים או כל ספרה אחרת לבחירת המשפיע והשיעור הרצוי לכם.

שמעו ותחי נפשכם...

לא להכות את הסלע...

את הסלע אין להכות; יש לדבר אליו... גם אם הוא קשה ואטום, ואין זב ממנו טיפת מים – אסור לבוא אליו במקלות, אלא יש לרכך אותו בדברי רחמים ותחנונים. ואם בכל זאת, מתעקשים להכות עליו, לא מרוויחים מאומה, רק מפסידים.

לבנו הוא לב אבן, לב מלא תאוות ותשוקות רעות. ועלינו להפוך אותו ל'לב בשר', לב רך שזב מים, לב שיוכלו לקיים אתו את הפסוק "שפכי כמים לבך"... אך את זה, אי אפשר לעשות בכוח. חייבים המון סבלנות, והמון דברי תפילה ותחנונים. ומי שלא מתארז בסבלנות לנוכח לב האבן, ומפעיל כוח מיותר – יכול למצוא את עצמו ברבות הימים, מחוץ לתחום הקדושה.

זהו המסר שאנו לומדים ממעשה 'הכאת הצור', שבפרשת השבוע:

הקדוש ברוך הוא אמר לו למשה: "קח את המטה והקהל את העדה אתה ואהרן אחיך, ודברתם אל הסלע לעיניהם ונתן מימיו והוצאת להם מים מן הסלע". אך בסופו של דבר, תחת אשר ידבר משה אל הסלע, ויוציא ממנו מים באמצעות הדיבור, השתמש עם מקלו: "וירם משה את ידו ויך את הסלע במטהו פעמיים ויצאו מים רבים".

התוצאה ממעשה זה היה: משה ואהרן לא זכו להיכנס לארץ ישראל. "ויאמר ה' אל משה ואל אהרן, יען לא האמתם בי להקדישני לעיני בני ישראל, לכן לא תביאו את הקהל הזה אל הארץ אשר נתתי להם".

ללמדנו: אל הסלע לא באים בכוחות, באים אליו בדיבורים. ואם נוהגים אחרת, לא זוכים להיכנס לארץ המובטחת!

מצד אחד, אנחנו חייבים להתעקש; אסור לנו להסכים למצב הרוחני החמור; הלב חייב לצאת מההתאבנות והקריירות, ולזוב מים. אך מצד שני, אסור לנו לדחוק את השעה, ולרצות לראות את הישועה בצורה מיידיה. אדרבא; את העקשנות עלינו לנצל לכיוון החיובי: להתעקש להמתין ולייחל, ולא להישבר מההמתנה הארוכה!

אנחנו חייבים להתעקש בתפילה ותחנונים, אך מוארך: 'כשאתה מתפלל' – מזהירים אותנו חכמינו ז"ל בפרקי אבות – "אל תעשה תפילתך קבע אלא רחמים ותחנונים". כשהפירוש הפנימי הוא: אל 'תגזול' בתפילתך ישועות. תתחנן ותבקש אך אל 'תגזול'!

"כי אסור לאדם לעמוד עצמו על שום דבר, היינו שאסור להתעקש בתפילתו שהקדוש ברוך הוא יעשה לו דווקא את

בקשתו, כי זה הוא כמו לוקח דבר בחזקה, בגזילה. רק צריך להתפלל ולהתחנן לפני השם יתברך ברחמים ותחנונים, אם יתן השם יתברך – יתן, ואם לאו – לאו. וזה: 'אל תעשה תפילתך קבע, מלשון גזילה, כמו שכתוב: 'וקבע את קובעייהם נפש'. היינו שכל מה שהוא מבקש, הן פרנסה או בנים או שאר צרכים, אסור להתעקש ולעמוד עצמו בתפילתו, שדווקא יעשה הקדוש ברוך הוא את תפילתו, כי זה הוא תפילת קבע, שלוקח הדבר בחזקה בגזילה, רק יתפלל רחמים ותחנונים" (ליקוטי טוה"ר, קצו).

את הסלע חייבים להכות, אך לא במקלות אלא בדיבורים. שכן, לאמתו של דבר: הדיבורים הפשוטים של תפילה ותחנונים, כמוהם כפטישים רבי-עוצמה, המפוצצים את לב האבן, והופכים אותו ללב רך...

כבר המשיל זאת רבינו הקדוש, למלך שציווה על בנו לקחת סלע ענק ולהרים אותו לקומה השנייה של הארמון. הבן עמד נבוך ולא ידע כיצד יצליח לקיים פקודה בלתי-אפשרית זו. עד שגילה לו אביו שלא הייתה כוונתו אלא שייקח פטיש ויפוצץ את הסלע לרסיסים, וכך להעלותו לקומה השנייה...

"כמו כן השם יתברך ציווה עלינו שנישא לבבנו אל כפים א-ל-

בשמים, ולבבנו הוא לב האבן, והוא אבן גדול וכבד מאד ואי אפשר להרים אותו להשם יתברך בשום אופן, רק על ידי שניקה פטיש ונשבור ונפוצץ את לב האבן, ואז נוכל להרים אותו. והפטיש הוא הדיבור, והבן" (חיי מוה"ר, תמא).

מי שלא מודע לכוחו של הדיבור, טועה לחשוב שעליו להפעיל כוחות על-אנושיים כדי להרים וְלִשָּׂא את לבו המאובן לשמיים. אך מי שיודע את סוד הדיבור, יכול לדבר אל הסלע עד שיתפורר לרסיסים ויזוב נחלי מים...

זו הייתה הטענה של הקב"ה על הכאת הצור. "כי עיקר הפגם היה על שלא דיברו אל הסלע כמו שצָנַן השם יתברך: 'ודברתם אל הסלע, שבוה היו מראים גודל כח הדיבור שלהם, שיש לו כח להוציא המים... ועל ידי זה היה נתקדש שם שמים, כי היו הכל רואים גודל כח הדיבור, והיו הכל משתדלים להמשיך הקדושה על עצמם על ידי הדיבור" (ליקוטי הלכות, נשיאת כפים ה, טז).

אם 'היו הכל רואים גודל כח הדיבור', לא היו מרפים מהתבודדות ואמירת תהילים וליקוטי תפילות, שכן, "מי שיהיה רגיל בתפילות אלו באמת ובתמימות, בוודאי יזכה לחיי עולם" (הקדמת ליקוטי תפילות)...

חוק. הלימוד היומי

יום	יום חודש	ליקוטי מוה"ר	ליקוטי הלכות	ליקוטי תפילות	הדף היומי
שבת	ל	ה:	קסג	ה"א	תענית
א	א	ט.	קסד	ה"ב	נא נב
ב	ב	טז:	קסה	ה"ג	נג נד
ג	ג	י.	קסו	ה"ד	נה נו
ד	ד	יא:	קסז	ה"ה	נז נח
ה	ה	יב:	קסח	ה"ו	נט ס
ו	ו	יג:	קסח	ה"ז	סא סב
ז	ז	יד:	קסט	ה"ח	סג סד

"יול ע"י 'אוצרות ברסלב' ת.ד. 50617 בית שמש 02-9926066
טל. במשרד: 02-9993338 פקס: 02-9926066

לשמיעת שיעורים בשפות שונות ... 02-9950000
בארה"ב 1718-8552121
באנגליה 203-6085819
מוקד הישועות 1800-81-81-81

הפצה למנויים ובתי כנסת: 052-7649775
הנצחה, תרומות ופרסום: 02-9993338
ניתן לקבל את הגליון מידי שבוע גם בדוא"ל
braslav@actcom.net.il

י"ר הוועדה הרוחנית: הרב שמעון טייכנר
מפיק: נחום א. ברזעסקי

פירוני העלון: הר"ר נחמן בנשעיה ה"ו, הר"ר נפתלי ברגר ה"ו, הר"ר מרדכי גוטליב ה"ו, הר"ר יצחק גרינולד ה"ו, הר"ר שלמה מרדכי הלוי כנס ה"ו, הר"ר משה ליכטער ה"ו, הר"ר נפתלי שטיצר ה"ו, בחסות חברת "נקודות"

שאגת האמונה

על הרוב יסורין, מחמת שממהרין שם לשלם לאיש כמעשהו" (ליקוטי מוהר"ן, קפז).

אך גם לפה, בארצנו הקדושה, הגיעו חיות הטבע. וגם כאן הם שואגים בקול רעש גדול את גרסתם הכפרנית וה'טבעונית' לכל מקרה ומאורע...

גם למחננו, מנחה האמונה, מגיעות שאגות חיות הטבע, עד שניתן למצוא גם אצלנו כאלה שמתעניינים בפרשנויות ופוליטיקה. וכשפורצת מלחמה או פוקדת אותנו צרה, הרי הם עסוקים סביב הפרשנות הטבעית, ושוכחים לבדוק מהי הסיבה הרוחנית השורשית שגרמה את הצרה, ומה יש לעשות כדי לתקן אותה.

הן על כך מוסר לנו רבי אברהם ב"ר נחמן בשם מוהר"ן ת:

"מאד מאד הקפיד אבי ז"ל בשם מוהר"ן ז"ל על הפוגמים בדבריהם כנגד הממשלה. כי 'פלגי מים לב מלך ביד יי' וכו', וכל הגזירות המציקות לנפשות ישראל לא יצאו רק מלמעלה, כמאמר הכתוב 'אשור שבת אפי', ופירושו הכתוב 'ואהבת לרעך' כי 'כמוך' וכו', שמואב בליקוטי א' סובב זה הפירוש גם על הכלל" (כוכבי אור, שיחות וסיפורים, כב).

כל העולם מושגח ומונהג בהשגחה פרטית ומדויקת. אך ישנם 'חיות הטבע', שמשתיקים את קול האמונה. ועליהם נאמר "שאגו צורריך בקרב מועדיך שמו אותם אותות"; תחת אשר ישאגו אותם צוררים את שאגת האמונה, השואגת וצועקת אלינו מכל פינה, הרי הם שואגים את שאגת הטבע, ושמים את אותותיהם – אותות הטבע, הפוליטיקה, והפרשנות – לאותות!

"ששאגת הצוררים, דהיינו קול החיות רעות, שהם חכמי הטבע, נכנס בקרב המועדים ממש, דיינו בתוך קול הקריאה של יום טוב, שמכריז וקורא את הרצון. ושאגת הצוררים נכנס בתוכם ממש, ושואגים בקולם, שהכל רק על פי חיוב הטבע, חס ושלוש, כפי סדר אותות השמים. וזה 'שמו אותותם אותות', שמשמיעים אותות השמים כפי חיוב הטבע, חס ושלוש" (ליקוטי מוהר"ן, כאן).

אם בכל העולם כולו, צועקת האמונה בקול רעש גדול. הרי שבארץ ישראל, ניתן לראות בחוש את ההנהגה המופלאה של 'מידה כנגד מידה'. כי "דע, שעיקר מה שמשלם השם יתברך מידה במידה, הוא בארץ ישראל ... כי שם מדקדקין לשלם לאיש כמעשהו, מדה כנגד מדה. ועל כן היושבים שם בארץ ישראל יש להם

"לא כל אחד ואחד שומע קול הקריאה של יום טוב, כי יש חיות רעות דורסים וטורפים, והם חכמי הטבע, שמראין בחכמתם המוטעית שהכל על פי הטבע, וכאילו אין שום רצון, חס ושלוש, ואפילו האותות נוראות שעשה עמו השם יתברך, משימים הכל בתוך דרך הטבע. והחכמים הללו הם בחינת חיות רעות, והם דורסים וטורפים רבים מבני עמנו, שטועים גם כן אחריהם וסוברים כמותם, כאילו הכל על פי חיוב הטבע, חס ושלוש, וכשהם מתגברים, אזי קול שאגתם עולה ומתגבר על קול הקריאה של יום טוב, שקורא את הרצון, ואזי נשבת שמהת יום טוב, חס ושלוש".

(ליקוטי מוהר"ן ח"ב, ד)

האמונה שואגת בקול רעש גדול: "תדעו ותאמינו לי ותבינו כי אני הוא, לפני לא נוצר א-ל ואחרי לא יהיה. אנכי אנכי ה' ואין מבלעדי מושיע" (ישעיה מו, י-יא). אך שאגת 'חיות הטבע', מפריעה לנו לשמוע את שאגתה... העיתונאים והפוליטיקאים, משתיקים בשאגתם את הכרות האמונה.

בהתבוננות פשוטה ואמיתית בהנהגת העולם, ניתן לשמוע על כל צעד ושעל את הכרזתה של האמונה, איך

רבי שמואל יצחק רוזנפלד מטשעהרין – תלמיד רבינו

בקהילת-קודש טשעהרין. באחד ממכתבי מוהר"ן ת, הוא דורש בשלום אנ"ש דטשעהרין, ומוסיף: "ובפרט לכבוד ידידי, הרב המאור הגדול, הוותיק, מחשובי המקורבים הראשונים לאור האמת וכו' מורנו הרב שמואל יצחק נ"י עם כל בני ביתו שיחיו" (עלים לתרופה, כתב יד)

רבי שמואל יצחק השתדך עם רבי אהרן הרב מברסלב, בנו רבי שמחה נשא את מרת מלכה בת רבי אהרן. בנו האחר של רבי שמואל יצחק, רבי נחמן, היה גדול בתורה ונועד למלא את מקום אביו ברבנות טשעהרין, ומפני שנפטר בצעירותו עברה הרבנות לרבי נחמן מוטישעין.

רבי שמואל יצחק נסתלק לעולמו בין השנים תר"ח-תר"יג (ע"פ 'גדולי הנחל'), ונטמן בעיר טשעהרין.

נאמנה כי לא די לי שלא ישמעו בקולי, אף גם יתעורר על ידי זה מחלוקת גדול גם עלי, ואולי יש אחד שמהרהר בתשובה על ידי, ואפסיד גם את זאת, על כן אני מוכרח לשתוק בעניין זה" (חיי מוהר"ן שלג)

בשנת תקס"ה, התלווה רבי שמואל יצחק אל רבינו בנסיעתו לולטשיסק לשמחת נישואי בתו מרת מרים עם בנו של רבי אריה לייב אב"ד וולטשיסק. בנסיעה זו, התרחשה קפיצת-דרך ורבי שמואל יצחק היה עד למאורעות פלאיים ונסתרים מאוד.

בפעם אחרת, כשישן בבית רבינו בחדר הגדול, שמע באמצע הלילה רעש עצום מתוך חדרו של רבינו, כשל אלפי איש המשמיעים קולם באחת. ויחרד רבי שמואל יצחק חרדה גדולה מאוד, מרוב אימה נפל ממיטתו ונותר שוכב על הארץ ללא יכולת לזוז, עד שנדמו הקולות. ואז יצא מן הבית ונשאר בחוץ עד שהאיר היום. למחרת התיירא לשאול את רבינו לפשר הדבר, כי הבין שאין רצונו בכך. (כוכבי אור, שיחות וסיפורים, ר, בשם רבי יחיאל מנדל ממדבריבקה, ששמע מפיו)

בליל יום-הכיפורים, תקס"ז, בעיצומה של תפילת 'כל נדרי' בבית מדרשו של רבינו בברסלב, פרצה שרפת-ענק בעיר. אחר כך אמר רבינו, שרבי שמואל יצחק הודיע לו קודם לכן על כך, כפי שהודיע לו גם לפני שפרצה השרפה במדבריבקה. רבינו ציין כי 'שמואל-יצחק' בגימטריא 'שרפה' (כפי שתיבת 'שרפה' מופיעה בתורה, ללא האות י') לימים, נתמנה רבי שמואל יצחק, על פי פקודת רבינו, לרב

מראשוני המקורבים לרבינו, התקרב אליו עוד בימי נעוריו, בעיר מולדתו טירוביצה.

בספר 'אבניה ברזל' מובא: "פעם אחת היה נער קטן ישן אצל רבינו ז"ל, ושמע שרבינו יש לו התבודדות תחת הסדין בהתלהבות עצום, ונתעורר מאוד. והלך הנער אל רבינו וצוק"ל וגילה את הסדין ואמר לו: 'אני רוצה להיות איש כשר'. ואז לימד אותו רבינו וצוק"ל לשפוט את עצמו; אם למד באותו היום - יתן תודה ויתפלל שלמהר ילמד יותר. ואם לא - יתפלל: 'הייתכן?!' וכו' וכמדומה שזה הנער היה הרב ר' שמואל יצחק" (סעיף לו)

רבי נחמן מטשעהרין כותב בהוספתו לחיי מוהר"ן:

"שמעתי שפעם אחת היה הרב הצדיק הקדוש מברדיטשוב בטירהאויצע, ובשעה שהיה מסב על הסעודה עם קהל עם ועדה גדולה, הפליג מאוד במעלת קדושת רבינו ז"ל מצד עצמו, לבד מגודל קדושת זכות אבותיו ז"ל. ואחר כך הפליג מאוד במעלת המקורבים של רבנו ז"ל, ואמר, שהוא יודע שרובם ככולם הם לומדים מופלגים, יראים ושלמים ואנשי מעשה וכו' ואז אמר על הרב רבי נתן ז"ל, שהוא צדיק. ואחר כך בנסעו משם וישב עמו בעגלה שלו הרב רבי שמואל יצחק ז"ל מטשעהרין, ואז אמר לו הרב הקדוש הנ"ל (מברדיטשוב): 'תאמן לי, אם הייתי יודע שהעולם ישמעו בקולי, אז הייתי צועק בקול גדול מסוף העולם ועד סופו, שכל מי שרוצה להיות איש כשר וצדיק ועובד השם באמת, יהיה זהיר וזריז להתקרב להרב הקדוש הרב רבי נחמן מברסלב, אך ידעתי

אין השוואה של עבודת ה' בבדידות לעבודת ה' במשותף עם חברים ואפילו אם היא מועטה בכמות

(עפ"י ליקוטי הלכות, נוקי שכנים, ד יא)

תעלומת הכורך

בכריכת הספרים – התחיל רבי אהרן יוסף לחשוף את סודו – "דע לך! כי לא נהנית מעבודה זו של כריכת הספרים אפילו לא בפרוטה אחת קטנה, כל הכסף שצברתי מ"עסק" זה העברתי בשלימותו למען עניי העיר ושאר עניי צדקה סודיים ואיש לא ידע כי אני הייתי התורם האלמוני... עבור פרנסתי האישית לא הייתי זקוק לעבוד בכלל, הכספים הרבים שהרווחתי בצעירותי בחנותי שבטעפליק הסיפקו לכלכל אותי ואת כל משפחתי עד היום הזה" - - -

רבי נשקיע נאלם דום, להפתעה כזו הוא לא ציפה, דמותו של רבי אהרן יוסף הלכה וגבהה בעיניו, אך בכל זאת עדיין נשארה בפיו תמיהה רבתית: "רבי אהרן יוסף יקירי! אם הכספים הלכו לצדקה, לשם מה עבדת גם בשעות קשות שכאלה, מדוע לא נחת לפחות בערבי שבתות וימים טובים, הרי נוהגים להחמיר ולא לעבוד בזמנים הללו?"

"וכי מותר לי לנוח על חשבון העניים?" ענה הכורך בצדקותו, "בעבודת קודש שכזו, שכל מטרתה אך ורק עבור צדקה, לא הרשיתי לעצמי לדקדק ולהחמיר שלא לעבוד בערב שבת ויום טוב!!!"

נשימותיו של אהרן יוסף הלכו ונחלשו, ורבי נשקיע עדיין לא הבין משהו מאד חשוב, הוא לא התאפק ושוב פנה לחולה האנושי: "אם זכית להסתיר את עצמך במשך כל השנים, מדוע מצאת לנכון לחשוף את הסוד הגדול? האם לא היה עדיף לך לקחת את סודך אל הקבר ולבוא לבית דין של מעלה בלי שום כבוד ותהילה בעולם הזה?..."

התשובה הממה את השומעים, מענה המתאים לחסיד ברסלב האמון על האמת לאמיתה: "התבוננתי וחשבתי כי אם לא ידעו תושבי העיר על כך, הם ירגנו עלי אחר פטירתי ועלולים להכשל בעוון לשון הרע הלילה. אני מוותר איפוא על הזכות העצומה של 'מתן בסתר' – ובלבד שלא ישל אפילו יהודי אחד בלשון הרע חס וחלילה!..." - - -

השם יתברך, ורק לכמה שעות ספורות ביום היה נכנס לחנותו שעסקה במכר בד. יהודי טעפליק הביטו אז עליו בהתפעלות כשהם מציינים כי למרות ששהה בחנותו זמן קצר מאוד, הצליחה החנות למעלה מכל המשוער וגרפה רווחים נאים.

כעת ידעו החסידים כי אין ספק שמדובר כאן בתעלומה שיש לפתרה, אם בטעפליק עבור חנותו המצליחה בעלת הרווחים הגדולים, לא הקדיש זמן מיותר; מה נשתתה טולטשין שעבור עסק כה פעוט וזניח מעניק הוא את מירב שעותיו עלי אדמות???

בין כך ובין כך עברו עליו שנותיו האחרונות בטולטשין כשתושבי העיר מביטים עליו בזלזול, כיצד יהודי מכובד כמוהו, בגיל מתקדם שכזה, עובד כל כך קשה למחייתו... ■■■

יום אחד פשטה השמועה כי הכורך הזקן חולה מאד וחברי החברה קדישא כבר הוזמנו למיטתו. כאשר הבין רבי אהרן יוסף כי שעתו האחרונה הולכת ומתקרבת, ציזה לקרוא אליו את החסיד הנודע רבי נשקיע טולטשינער. בצעדים מהירים נכנס רבי נשקיע לבית, בלב חרד מתקרב הוא אל מראשותיו של החולה, כולו ציפה דרוכה מהי הסיבה שרבי אהרן יוסף מצא לנכון להזמין אליו.

"בוודאי לא הבנת עד היום מדוע עבדתי כל כך הרבה

רבי אהרן יוסף גרשינוב, כורך הספרים הזקן שהגיע מטעפליק, היה אהוב ואהוד על תושבי העיר טולטשין. כל ספר שנטה להקרה או שכריתו בלתה – הובל בידי בעליו לרבי אהרן יוסף שהיה מטפל בו ביד אמן, משקיע עמל ויוע, עד שהספר יחזור לצורתו ויבטיח את השתמרותו לאורך ימים ושנים טובות, לשביעות רצון הלקוח.

חסיד ברסלב היה רבי אהרן יוסף, ולכן אין פלא שנועד שמו גם בתור עובד השם מופלג העוסק בתורה ותפילה במסירות נפש. אולם בכל הקשור לעבודתו בכריכת הספרים דבק בו נוהג מוזר שעורר עליו תמיהה חזקה: משום מה היה הכורך דגן משקיע רוב שעותיו במקצוע הכריכה, כשהוא מקדיש לכך אפילו שעות-לא-שעות, כמו ערבי שבתות וימים טובים, בהם כמעט כל בעלי המלאכה שובחים ממלאכתם ומכינים עצמם לשבת קודש או ליום טוב.

במיוחד לא הבינו אותו חבריו חסידי ברסלב, וכי זקן מופלג כמותו שרוב שנותיו היה פרוש מהבלי העולם הזה – דבקה בו תאוות הממון דווקא לעת זקנה???

הקושיה הפכה לחידה של ממש, לאחר שהגיע אורח מהעיר טעפליק, בה התגורר רבי אהרן יוסף בצעירותו וסיפר לפי תומו כמה היה חשוב בעיניהם כבר אז, כיצד ברוב שעות היום והלילה היה עסוק אך ורק בעבודת

גניזות

מחקרים היסטוריים בחסידות

שאלה:

איך ומתי נדפס הספר ליקוטי הלכות?

תשובת הר"ר חיים צציק:

הספר הקדוש "ליקוטי הלכות" על שמונת כרכיו לא הודפס בפעם אחת כי אם במשך זמן של 18 (!) שנה, ונציין בקיצור סדר הדפסתם: כרך ראשון: הודפס עוד בחיי מוהר"ת בשנת תר"ג בעיר "אס" אשר ברומניה, ע"י תלמידו המובהק ר' נחמן מטולטשין. הוא יצא רגלי אהורי סוכות והתעכב שם חודשים ארוכים, ובחודש אב חזר לאוקראינה עם הספרים.

שמחתו של מוהר"ת היתה עצומה וכך הוא כותב לבנו: "וכן עוד כמה ישועות ונפלאות שעשה השי"ת עמנו בכלל, ובפרט שזכינו להוציא הספר וכו', שגם אתה תוכל להבין מרחוק כמה גדול הישועה והנס הנפלא והנורא הזה, ב"ה שלא נתנו טרף לשיניהם, ותקטן עוד זאת בעיני מלא רחמים, וזכיתנו בשנה הזאת להוציא לאור וכו', מה גדלו מעשיך ה'" (עלים לתרופה מכתב תמה). כרך שני ושלישי: הודפס בשנת תר"ח בואלקווא.

בשנת תר"ז שמע ר' נפתלי תלמיד רבינו"ל, שבעיר טיראהאויצע החל להתעורר שוב ענין רבינו, על כן קרא לר' נחמן אליו וציוה עליו: "רוחה אני שבטיראהאויצע החל להתרומם דבר רבינו"ל, צא נא לשם". מיד שם פעמיו לשם וכדרכו התחיל לדבר דיבורים ברשפי אש שלהבת י-ה, ואכן חולל שם התעוררות גדולה והלהיב מחדש את אש החסידות שהחלה להתנועץ שם. משלהפת שבת אחת, רצה לחזור לביתו, ובשעת פרידתו המשיך לדבר דברי אמת, ואנשי העיר התלהבו מאד ומיאנו להיפרד ממנו, ועכבו את ר' נחמן לשבוע נוסף. שבת נוספת חלפה ושוב התכונן ר' נחמן לנסוע ואותו מחזה חזר על עצמו... כך עכבווהו שלשה שבועות. כטרם נסע שאלהו מהיכן לקח כל אלו הדיבורים נענה לחם: "הכל לקוח מתוך כתבי מורי ורבי מוהר"ת". ומיד דברו התייפח ואמר: "יותר ממה שקראתי לפניכם הלא המה בכתבי הקדושים שהשאיר אחריי מוהר"ת מלא דיבורים נפלאים עוד כהנה וכנהנה, והם מנוחים שם בעליית הגג וכבר מתחילים להירקב..."

אנשי העיר אשר לבם בער באש שלהבת מדיבוריו הקדושים, נתעוררו לגאול את הכתבים מאבדון. ונענו כל אחד ברוח לב בהרימם על אתר תרומה נכבדה עבור המשך הדפסת הספרים, בהתחייבם כי בגמר ההפסה יתרמו סכום דומה. עידוד רב קיבל ר' נחמן מתרומת אנשי טיראהאויצע, ומשם פנה אל עשירי ונכבדי העיר טשעהרין, ואף הם נענו בחום והרימו תרומות נכבדות עבור הדפסת הליקוטי הלכות, ולא ארכו הימים ומבית הדפוס הופיע בהדרו ליקוטי הלכות חלק שני ושלישי.

כרך רביעי וחמישי: הודפס אחרי שהצליח ר' נחמן להדפיס חלק ב' וג' המשך להדפיס חלק ה"יורה דעה" חלקים ד' וה' והדפיסם אז בחלק אחד, גם זה בואלקווא.

כרך שביעי ושמיני: בשנת תרי"ט הדפיס ר' נחמן את ה"חושן משפט" חלק ראשון ושני בלעמבערג.

כרך שישי: הדפיס בשנת תרכ"א. ובהו השלמה מהדורה הראשונה של ספר ליקוטי הלכות למוהר"ת זצ"ל.

לחידודא

חידה מס' 186

חידון השנוע לעצירים

על איזה עצה כותב מוהר"ת שהוא בדוק ומנוסה אלפים פעמים?

הפתרון לחידה מספר 185

על איזה יום, ובאיזה שנה אמר רבינו שעבודתו היתה לתקן פגם קורח?

- על פורים תקסט (חיי מוהר"ן ז)

זכה בהגרלה לחידה מס' 184

נחמן שמואל קלצק, רח' החוזה מלובלין, ביתר עילית בסך 50 ש"ח זכות קניה בחנות ספרים 'ברסלב' רחוב מאה שערים 110 ירושלים

לתשובות - התקשרו למערכת הממוחשבת 'אוצרות ברסלב' 02-9950000. לאחר בחירת השפה, הקשו 1-9-2-1 והשאירו הודעה. בין הפותרים נכונה עדי שני בשעה 12 בלילה. תערוך תגלה על זכות קניה בסך 50 ₪

מדוע הצדיק מרחם עלינו?

הרב ראובן שיף

מח האדם נחלק לשלשה: חכמה, בינה ודעת. חכמה הינה עצם הדבר, בינה היא הבנת הדבר, דעת פירושו להפנים את הדבר.

לדוגמא: כשנוגשים ללמוד גמרא, ראשית יש להבין כי לפנינו יש קטע גמרא, אח"כ נצרך להבין את קטע הגמרא ואת האמור בה. וגם יש לצרף את הדעת ולהפנים כיצד יש להתנהג למעשה לפי מה שלמדנו בקטע גמרא זו.

ובכן, זה ברור כי יש לנו אמונה בה', כלומר כי במוחנו שוכנת עצם האמונה בה' (הכמה). כמו"כ אנו מבינים את מהות האמונה ויסודותיה (בינה). ברם עלינו להתבונן האם אנו גם מפנימים את האמונה (דעה) בכל מה שקורה אתנו; האם אנו מרגישים את ה' בכל עת ורגע? האכן מאמינים אנו כי ה' נמצא אצלנו בכל מצב? האם כשנעשה דבר שהוא היפך גמור מרצוני האם אני יודע כיצד להתנהג באופן זה וכיצד להתקרב לה' מתוך מצב זה?

כיצד אפשר לזכות לזה? ע"י החיפוש והביקוש אחר הצדיק. ואין די בלימוד בספריו הקדושים לחוד, כי יש לחפש את כחו הרוחני של הצדיק, הכח הפנימי הטמון במהות הצדיק. כי יכול האדם להיות מקורב לצדיק אולם עדיין הוא רחוק מאד ואינו יודע את דעת הצדיק, מחמת שלא יגע בחיפוש פנימיות דעת הצדיק.

בדרך זו כותב רבינו (ליקוטי מוה"ר ח"ב ז, ב): "כי עיקר האדם הוא הדעת, ומי שאין לו דעת, אינו מן הישוב ואינו מכונה בשם אדם כלל, רק הוא בחינת חיה בדמות אדם. ומשה רבנו היה לו רחמנות, והיה עוסק ביישוב העולם, שיהיה העולם מיושב ומטמולא מבני אדם, היינו בני דעה, כנוכר לעיל, כי הוא פתח לנו אור הדעת, כמו שכתוב: "אתה הראת לדעת כי ה' הוא האלקים", כי משה פתח את הדעת וגילה לנו, כי יש אלקים שליט בארץ".

וכאשר הצדיק מאיר לאדם את אור הדעת אזי כבר יודע ומרגיש היטב את הרחמנות הגדולה שיש עליו, כי אנו קטני המח והשכל אין לנו מושג כמה פגמים פוגם אפילו עבירה קטנה, כל מחשבה שאינה טובה, כמה תעניות יש להתענות על זה וכמה סיגופים יש לעשות בשביל לתקן את הפגם כאשר המה מבוארים בכתבי האריז"ל ותלמידיו. והליקוטי תפילות מלא מזה מצעקות נוראות ורחמנות הגדולה שיש עלינו, כי מוהרנ"ת בגדולת השגתו ידע והבין כמה פוגם אפילו סטיה קלה ככל שלא תהיה.

כי "הצדיק האמת הוא רחמן מאד על ישראל, כי הוא מרחם ברחמנות האמת על ישראל, שהוא להכניס בהם הדעת הקדוש, להודיעם כי ה' הוא האלקים ולהוציאם מעוונות, שהוא עיקר הרחמנות על ישראל הגדול מכל מיני רחמנות. כי ישראל עם קדוש אין יכולין לישא עליהם המשאוי של עוון אפילו יום אחד. כי הוא יודע מעלות קדושת ישראל ודקותם ורוחניותם, איך הם רחוקים לגמרי מעוון, ואין עוון שייך לאיש ישראלי כלל. על כן הוא מוסר נפשו בכל פעם עבורם להוציאם מעוונות" (ליקוטי עצות, צדיק, צו).

(מעובד מתוך שיחתו של הרב ראובן שיף שליט"א ניתן להאזין לשיעור המלא במערכת השמע של 'אוצרות ברסלב' 02-9950000. אידיש, 1, שיחות ומאמרים, 3, 6, 4, 9)

השבון נפש חיובי

כשיהודי עושה את השבון נפשו, הוא אמור לכאורה להתחזק להתחיל לעבוד את ה' ביתר שאת; אבל לפעמים דווקא החסרונות והפגמים הרבים, מוציאים את כל החשק להשתפר. היצר הרע מתעטף כאן באיצטלא של צדקות ומוכיח לנו שצדיק גדול כבר לא יהיה ממך. ואם כן בשביל מה בכלל להתאמץ, אולי במקום לנסות לחפש איזשהו שיפור בעבודת ה'; מה שבמילא לא תוכל להשיג כדאי לך לחפש איזה סיפוק בהבלי עולם הזה.

מי שבאמת רוצה להתקדם, מוכרח בודאי לעשות השבון הנפש, אבל הוא חייב גם לחפש את המעשים הטובים שלו, וגם עם המעשים הללו אינם מושלמים. אבל בכל מצוה יש בודאי גם טוב, אולי רק נקודה קטנה של טוב כנגד כל הטשטוש. אך הטוב הזה הוא אור נפלא ומבטיח ועליו להתבונן בטוב הזה, ולשאוב ממנו עידוד והיזוק שיה' אתנו. ויעזור לנו בודאי עוד ועוד גם הלאה לנצח את מלחמת היצר בצורה המושלמת ביותר.

ענין זה מרומז במצוות פרה אדומה שהיא מצד אחד אדומה, כנגד הרע; שנאמר עליו "אם יהיו חטאיכם קשים" [שני-ארום] (ישעיהו א) אך מצד שני גם תמימה כנגד הניצחון על הרע (כמבואר בווהר במדבר פ). וזאת על ידי שמוצא הטוב, שמוצא בעצמו בכל זאת שהוא יקר וחשוב מאד, אשר אין בה מום אשר לא עלה עליה עול.

אך כמוכן כל זה למי שאכן מזכיר בחסרונותיו ורוצה להשתפר, אזי על ידי הטוב שמוצא בעצמו הפרה אדומה מטהרת את חטאיו, אך מי שמסתפק רק בטוב שמוצא בעצמו, וטועה לחשוב שהוא באמת מושלם ואין לו שום צורך להשתפר, אזי מבחינתו העצה הזו מטמאת טהורים.

כי עיקר ההצלחה בשילוב שני ההפכים הללו. מצד אחד, להכיר בפגמיו וחסרונותיו. ומאידך גיסא, להכיר בכלפי כפליים במעלותיו ובטוב שבו. שיה' יזקק את ידיו להלחם ולנצח.

(עפ"י ליקוטי הלכות, השקמת הבוקר, א"ב)

02-5410100
www.zadikintours.com

ד"ר צדיקים

מגוון קבוצות הקיץ

ההרשמה בעיצומה!

נסיעות לאומן ולכל היעדים בעולם

שירותים > מקצועיות > אמינות

נתיבים טורס

סיסות לחולות קברי צדיקים | אירועים מיוחדים

02-633-8444

באיזור המרכז: 050-411-4857

בעת צרה, בשעת מצוקה. גם בעת שמחה ובכל זמן

מוקד הישועות 1-800-81-81-81

להעברת בקשות לתפילה ולהדלקת נר בקברו של רבי נחמן מברסלב באומן

לישועה והצלחה, לרווח ופרנסה, לרפואה, למקשה לילד, לנחת ושמחת חיים

איצרות ברסלב 02-9950000			קמלוג למערכת השמע - שיחות ומאמרים		
עברית			אידיש		
21351 הרב יוסף לוי שליט"א	21332 הרב מיכאל גול שליט"א	21311 הרב לוי יצחק בנדר ז"ל	113932 הרב אלכסנדר פראנק שליט"א	113915 הרב משה בינשטוק שליט"א	11311 הרב לוי יצחק בנדר ז"ל
21352 הרב נתן ליברמנט שליט"א	21333 הרב עופר גיסינ שליט"א	21312 הרב לוי יצחק בנדר ז"ל	113933 הרב מרדכי פרנק שליט"א	113916 הרב צבי יהודה ברוין שליט"א	11312 הרב שמואל הורביץ ז"ל
21353 הרב מאיר מימוני שליט"א	21334 הרב אברהם צבי גלינסקי שליט"א	21313 הרב עוזיהו אלכורט שליט"א	113934 הרב צבי צוקר שליט"א	113917 הרב אליהו גודלובסקי שליט"א	11313 הרב גדליהו אהרן קעניג ז"ל
21354 הרב מרדכי פרנק שליט"א	21335 הרב ארז דרוזן שליט"א	21314 הרב יעקב נתן אנשין שליט"א	113941 הרב ניסן דוד קיוואק שליט"א	113918 הרב שלמה אהרן גוטליב שליט"א	11314 הרב נתן צבי קעניג ז"ל
21355 הרב צבי צוקר שליט"א	21336 הרב אברהם ויצהנדר ז"ל	21315 הרב שלום ארוז שליט"א	113942 הרב אליהו קירשבוים שליט"א	113919 הרב אברהם צבי גלינסקי שליט"א	11315 הרב צבי אריה חזונפלד ז"ל
21356 הרב ניסן דוד קיוואק שליט"א	21341 הרב בנימין זאב חשין ז"ל	21316 הרב עופר ארז שליט"א	113943 הרב אלעזר מרדכי קעניג שליט"א	113921 הרב אברהם ויצהנדר ז"ל	11316 הרב יעקב מאיר שכטר שליט"א
21357 הרב משה קרמר שליט"א	21342 הרב אליעזר חשין שליט"א	21317 הרב פנחס בונקר שליט"א	113944 הרב בנימין קופלמנר שליט"א	113922 הרב שלמה הנדרל שליט"א	11317 הרב משה קרמר שליט"א
21358 הרב בנימין קופלמנר שליט"א	21343 הרב יעקב חיון שליט"א	21318 הרב נחמן בורשטיין ז"ל	113945 הרב מאיר קרליבך שליט"א	113923 הרב אברהם ויצהנדר ז"ל	11318 הרב נתן ליברמנט שליט"א
21359 הרב מנחם קרמר שליט"א	21344 הרב יוסף חשין שליט"א	21319 הרב משה בינשטוק שליט"א	113946 הרב ראובן שיף שליט"א	113924 הרב יום טוב חשין שליט"א	11319 הרב יעקב נתן אנשין שליט"א
21361 הרב ישראל שלמה שליט"א	21345 הרב שמעון טייכר שליט"א	21320 הרב יצחק ברושטיין שליט"א	113947 הרב נתן שפירא שליט"א	113925 הרב יואל יואף שליט"א	113912 הרב יצחק אנשין שליט"א
21362 הרב מאיר שלמה שליט"א	21346 הרב יצחק טייכר שליט"א	21321 הרב יצחק ברושטיין שליט"א	113948 הרב שמעון צבי שפירא שליט"א	113926 הרב אברהם יצחק כרמל שליט"א	113913 הרב משה גדליהו אנשין שליט"א
21363 הרב נתן שפירא שליט"א	21347 הרב אהרן ישכיל שליט"א	21322 הרב ישראל מאיר ברנר שליט"א		113931 הרב יואל משי זבוב שליט"א	113914 הרב נתן יוסף בורשטיין שליט"א
21364 הרב שמעון שוורץ שליט"א	21348 הרב אברהם יצחק כרמל שליט"א	21331 הרב אליהו גודלובסקי שליט"א			

ניסוח ק"ץ

אומן ב-200\$ בלבד

החלה ההרשמה לניסיעה לראש השנה באומן!!

החל מ- \$495

תארוזו מחודות

רד' מלכי ישראל 16 ירושלים | מוקד אירופנים: 02-800-80-80